

Warszawa, 9 września 2013 r.

RCL.DPA-510-35/13
Dot.: P-8529.2013/C-24224/AS

Pan
Plk Dariusz Mędrała
Dyrektor
Biura Prawnego
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 września 2013 r., dotyczące projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie norm wyposażenia i uzbrojenia funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w kontekście uwagi zawartej w pkt 2 pisma z dnia 29 sierpnia br., należy zgodzić się z poglądem o ułomności upoważnienia ustawowego zawartego w art. 88 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.), które nie uwzględnia szczegółowych zasad dostępu do wyposażenia, a także jego przyznawania i użytkowania. W konsekwencji wspomnianej ułomności opiniowany projekt rozporządzenia, w obecnym brzmieniu, częściowo wykracza poza upoważnienie ustawowe, a częściowo go nie wykonuje. Zwążywszy, że zgodnie z art. 88 ust. 2 ustawy Prezes Rady Ministrów jest upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad dostępu, przyznawania i użytkowania jedynie w odniesieniu do uzbrojenia, § 10 wykracza poza wspomniane upoważnienie. Z kolei wskutek wykreślenia § 9 poprzedniej wersji projektu, jego obecna wersja nie wykonuje tej części upoważnienia, która dotyczy określenia szczegółowych zasad użytkowania uzbrojenia. Jak wykazano w piśmie z dnia 29 sierpnia br., wykreślony § 9 stanowił powtórzenie art. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej. Był to jednak jedyny przepis realizujący tę część upoważnienia ustawowego, wobec czego nie

wystarczy go usunąć z projektu, lecz należałoby go zastąpić regulacjami, które określą szczegółowe zasady użytkowania uzbrojenia bez powtarzania przepisów ustawowych.

Najwłaściwszym sposobem rozwiązania wyżej opisanego problemu jest odpowiednia nowelizacja przepisu upowazniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia. W tym kontekście warto zauważyć, że trwające aktualnie prace nad projektem nowej ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego mogą być okazją do skorygowania niedogodności związanych z brzmieniem art. 88 ust. 2 obecnie obowiązującej ustawy, które skutkują obecnymi trudnościami w realizacji tego upowaznienia ustawowego.

Przejsściowym rozwiązaniem, które pozwoliłoby do czasu zmiany upowaznienia ustawowego uniknąć powstania luki prawnej w postaci braku regulacji dotyczących zasad dostępu do wyposażenia oraz jego przyznawania i użytkowania, wydaje się być natomiast ewentualna nowelizacja obowiązującego rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie uzbrojenia i wyposażenia funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zamiast wydawania nowego rozporządzenia w tej sprawie). Nowelizacja dotyczyłaby tylko koniecznych zmian dostosowujących przepisy rozporządzenia do uregulowań ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, a także do będących konsekwencją wejścia w życie tej ustawy zmian w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, z uwzględnieniem dotychczas zgłoszonych przez Rządowe Centrum Legislacji i uwzględnionych uwag do projektu rozporządzenia. Powyższe rozwiązanie wprawdzie nie usunie stanu niezgodności z upowaznieniem, ale będzie wyjściem naprzeciw postulatowi znalezienia sposobu umożliwienia funkcjonariuszowi dostępu do wyposażenia (a także przyznawania mu tego wyposażenia oraz określenia zasad jego użytkowania) – niezależnie od możliwości stosowania ustawy wprost, przy świadomości ograniczonej jej regulacji w tym zakresie.

 Janusz D. [illegible]

Biuro Główny
Biuro Główny
Biuro Główny

